

Ordføreren (Luzen): Jeg skal tillade mig at referere de Vædringsforflag, der af Udvalget ere stillede til nærværende Lovforslag. Det første, under Nr. 1 til § 2, er en ren Redaktionsændring, som der ikke er Noget at bemærke ved. — Nr. 2 til § 4 er en Tilføining, men dog ikke af nogen væsentlig Betydning, og til den er der af Justitsministeren stillet et Underædringsforflag, som klarere og bestemtere betegner, hvad der har været ment, hvorfor jeg ogsaa vil anbefale det. — Nr. 3 er en blot Redaktionsændring. — Til § 17 er der under Nr. 4 foreslaaet, at Ordet „grov“ skal udgaa. Der staar nemlig „grov Uforsigtighed“, og man anser det for heldigere, at der kun staar „Uforsigtighed“ uden nærmere Betegnelse. — Vædringsforflaget Nr. 5 til § 19 indeholder dels en Redaktions- dels en Realitetsændring. Det gaar nemlig ud paa, at Arbeidere, der maatte være komne til Skade ved Maskiner, der tilhøre Staten, skulle nyde den samme Erstatning, som Tilfældet er med andre Arbeidere i private Virksomheder. Det er i Henhold til Forhandlingerne ved anden Behandling, at Udvalget har anset det for rettest at ændre Lovforslaget paa denne Maade, og vi tillade os at foreslaa dette. Til dette Forflag har Justitsministeren stillet et Underædringsforflag, som er en Tilføielse, og det en Tilføielse, der i Teksten, som den er vedtaget ved anden Behandling, finder sin fulde Berettigelse, og jeg tillader mig derfor at anbefale dette Forflag i Forbindelse med Udvalgets. Den ærede Ministers øvrige Forslag antager jeg, at han vil udtale sig om, og jeg skal derfor ikke nærmere omtale dem nu.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal ikke dvæle uden ved de to af mig stillede Underædringsforflag, i Henhold til, hvad den ærede Ordfører før bemærkede. Jeg skal kun kort motivere de Vædringsforflag, som jeg forøvrigt har stillet. Vædringsforflaget under Nr. 1 til § 2 er en ren Ubetydelighed, og sigter egentlig kun til at forebygge, at man skulde opsatte Bestemmelser saaledes, at der absolut skulde gives Anordninger om disse Ting. Meningen er naturligvis kun, at Bestemmelser, om fornødent, skulle træffes ved Anordning. — Vædringsforflag til § 3 under Nr. 2 gaar kun ud paa at befri Ministeriet for en Del Sager, hvis Indbringelse for det formentlig er ganske unyttig. Naar nemlig den paa-gjældende Maskineer ikke finder Noget at erindre ved de af Tilsynet givne Regler, er der jo ingen Grund til, at Sagen skal ind-

bringes for Ministeriet. Det kan jo være nok, at han kan indbringe Sagen, naar han er misfornøiet med Tilsynets Afgjørelse. Det behøvede jo ikke at siges, men for Tydelighedens Skyld og for at afvæbne mulige Indvendinger, er det vel rettest, at det staar der, og naar Maskineieren kan indbringe Sagen, naar han er misfornøiet med Tilsynets Afgjørelse, er jo Alt gjort, hvad der kan være Grund til at ønske i hans Interesse. — Vædringsforflag Nr. 4 er motiveret af Hensyn til de forholdsvis mange Ulykkestilsfælde, der finder Sted ved Meiericentrifuger. Det synes at være en af de farligste Maskiner, der have i Landbruget, og derfor turde det vel være nødvendigt, at der bliver givet en Bestemmelse i den Retning, der her er foreslaaet. Som § 7 er affattet i det oprindelige Lovforslag, kunde det nemlig være disputabelt, om den gif ud paa Andet end at give en Afgang til at give Forfrister om, hvad der skulde iagttages ved Maskinens Brug, og det kunde være tvivlsomt, om den gav nogen Afgang til at prøve Maskinen og forbyde dens Brug, hvis den findes at være farlig eller slet forarbejdet eller forarbejdet af Materiale, som viser sig at være uhensigtsmæssigt osv. Men hvis man vil gjøre noget Alvorligt for at forebygge de Ulykkestilsfælde, som ere indtrufne med Meiericentrifuger, og som sikkert heller ikke ville udeblive i Fremtiden, saa er det nødvendigt at gaa noget videre og aabne Afgang til at forebygge Brug af Maskiner, naar de efter anstillede Forsøg have vist sig farlige. Uden en Bestemmelse af denne Art troer jeg ikke, at der vil kunne opnaas nogen fuldstændig Afgang til at stride ind overfor Meiericentrifuger, som efter deres Konstruktion maatte findes at være farlige. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indstrænte mig.

R. Jørgensen: Da jeg er enig med det øvrige Udvalg i alle de Vædringsforflag, som Udvalget har stillet, kunde jeg jo have nøiedes med den Anbefaling, som Udvalgets Ordfører har givet; men jeg kunde dog have Øyst til at udtale min jærlige Tilfredshed med, at Udvalget har kunnet enes om Vædringen til § 19, og ligeledes udtale min Glæde ved Justitsministerens Underædringsforflag til § 19. Derved har jeg nemlig naaet en Del af, hvad jeg kæmpede for under anden Behandling, men som den Gang faldt, nemlig dette, at de Arbeidere, som ere ansatte ved Statens Maskiner, faa den samme Sikkerhed for, at Maskinerne ere indrettede paa den mest sarefri Maade, og, at der, for at stasse denne Sikkerhed, finder et Tilsyn Sted af de Myndigheder, som